

ΌΤΙΝ Η ΒΙΑ ΦΟΡΪΕΙ ΤΗΒΕΝΝΟ

ή όΤΙΝ Ο ΚΌΣΜΟΣ ΤΙΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΙΝ ΘΙΜΡΑΚΪΖΕΙ ΤΟΝ
ΚΌΣΜΟ ΤΙΝΩΝ ΑΙΦΡΕΝΤΙΚΙΝ

Εδώ και πολύ καιρό η εξουσία της γνώσης μεταμορφώθηκε σε γνώση της εξουσίας. Η σύγχρονη επιστήμη, πειραματική κληρονόμος της θρησκείας του Μεσαίωνα, εκπληρώνει –σε σχέση με την ταξική κοινωνία– τις ίδιες λειτουργίες: με την αιώνια ειδικευμένη εξυπνάδα της αντισταθμίζει την καθημερινή βλακεία των ανθρώπων. Τραγουδάει με αριθμούς το μεγαλείο του ανθρώπινου είδους, ενώ δεν είναι τίποτε άλλο παρά το οργανωμένο άθροισμα των περιορισμών του και της αλλοτρίωσής του.

> > > Internationale Situationiste – Η Κατάκτηση του Χώρου σε Χρόνο Εξουσίας > > >

Πριν μερικές μέρες, αναφερόμενοι στα εξεγερτικά γεγονότα του Δεκέμβρη λέγαμε πως κάθε μύθος για την «εθνική ενότητα» κατέρρευσε σε μια στιγμή σαν χάρτινος πύργος... όλοι έπρεπε να διαλέξουν και αρκετοί διάλεξαν. Ανάμεσα σε αυτούς που διάλεξαν δεν θα μπορούσε παρά να εντάσσεται και η «αγία» ακαδημαϊκή κοινότητα. Με ένα αίσθημα υποχρέωσης (γιατί άραγε;) επιστήμονες, διανοούμενοι, πανεπιστημιακοί κλπ πήραν σβάρνα ραδιοφωνικούς σταθμούς, εφημερίδες και τηλεπαράθυρα και έτρεξαν να τοποθετηθούν και να αναλύσουν «τι συνέβη». Και είναι γεγονός ότι η δυσσομία από τον εμετό που ξέρασαν είναι τόση που ακόμα δεν μπορούμε να πάρουμε βαθιά ανάσα. Όλοι αυτοί (από τον πιο αριστερό μέχρι τον πιο δεξιό) που μας έπρηξαν πριν μερικούς μήνες επειδή έζησαν το «Γαλλικό Μάη» εξέφρασαν την πιο μεγάλη λύσσα μπροστά στη θέαση της κοινωνικής εκτροπής. Μια στάση που εκφράστηκε από το συγγνό « δεν έχουν καμία σχέση με τους θεσμούς – τσακίστε τους!!!» μέχρι τη «διαλλακτικότητα» του «αφουγκραζόμαστε την οργή της νεολαίας, καταδικάζουμε τη βία από όπου κι αν προέρχεται και επιστροφή γρήγορα στους θεσμούς». Ένα δίπολο της εξουσιαστικής βίας που φωνάζει: **ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ ΤΩΡΑ**. Στο ίδιο πλαίσιο κινήθηκε η επιστολή-άρθρο σε αστική φυλλάδα των καθηγητών παντείου Βασιλικής Γεωργιάδου, Περσεφόνης Ζέρη, Θωμά Κονιαβίτη, Ηλία Κατσούλη, Θάνο Λίποβατς, Παντελή Μπασάκου, που με την προκλητική της βλακεία έσπευσε να συκοφαντήσει, να μηδενίσει, να υπερασπιστεί την «ειρήνη» της δημοκρατίας. Μιας «ειρήνης» που είναι βίαιη και καθημερινή.

Για τους ακαδημαϊκούς, τα ΜΜΕ και τους ανθρώπους της εξουσίας, βία είναι μόνο ό,τι διαταράσσει την έννομη τάξη, αλλά στην πραγματικότητα η ίδια η ομαλότητα που υπερασπίζονται είναι επενδυμένη με διάχυτη καθημερινή βία. Ο αυταρχισμός, η διαρκής αξιολόγηση, η εξαναγκαστική συμμόρφωση, ο ακρωτηριασμός της επιθυμίας στα εκπαιδευτικά κελιά είναι **βία**. Η συνεχής ανασφάλεια και ο φόβος της ανεργίας, της προσωρινότητας, η εργοδοτική αυθαιρεσία, τα χρυσοπληρωμένα δάνεια είναι **βία**. Το να δουλεύεις μια ζωή χωρίς να ξέρεις αν θα πάρεις σύνταξη ενώ έχεις ήδη γεράσει, οι πολυβιταμίνες για να ανταπεξέλθεις στα εξαντλητικά ωράρια και τα αντικαταθλιπτικά για την αποξένωση είναι κι αυτά **βία**. Το να είσαι ταυτόχρονα γυναίκα, μάνα, μισθωτή, νοικοκυρά ή και μετανάστρια είναι επίσης **βία**. Οι κάμερες πάνω απ'τα κεφάλια μας, η αστυνομοκρατία στους δρόμους, το αποστειρωμένο περιβάλλον της μητρόπολης είναι **βία**. Τα εργατικά «ατυχήματα» και οι νεκροί εργάτες για να περιορίζουν τα έξοδα τους τα αφεντικά φυσικά και είναι **βία**. Οι μετανάστες που αναζητούν μια καλύτερη τύχη και σκοτώνονται απ'τα πυρά των συνοριοφυλάκων ή πνίγονται με τα σαπιοκάραβα των δουλεμπόρων, που φυλακίζονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Ευρώπης-φρούριο, που βασανίζονται στα τμήματα και ζούνε με το φόβο της απέλασης, οι μετανάστριες που εκπορνεύονται για να ικανοποιήσουν τα βίτσια των ντόπιων αρσενικών υφίστανται μια κτηνώδη **βία**. Τα τρία νεκρά παιδιά από αστία κάθε ένα λεπτό(!) στις χώρες του «τρίτου κόσμου» και τα χιλιάδες θύματα αμάχων στους εθνικούς-θρησκευτικούς πολέμους που σφαγιάζονται από τους (δημο)κρατικούς στρατούς είναι κάτι παραπάνω από **βία**...και είναι κι άλλα... πολλά...

